

...Дотегнало на българския народъ чуждото робство. Но най-много тежало то на свободолюбивитѣ чедата на планинитѣ: панагюрци, копривщенци, котленци, клисурци, карловци, калоферци, габровци, батачене и пр. Отъ една страна, планината развивала и поддържала у тѣхъ свободенъ духъ. Отъ друга пъкъ, тѣ често

пжтували изъ чужди страни и виждали напредъка на свободнитѣ народи. А у дома си живѣли като безправни роби. Отъ тѣзи противоречия у тѣхъ лека-полека се заражда мисълта да поведатъ дружна борба, за да си извоюватъ човѣшка и политическа свобода. А

Кжщата на Райна Княгиня

това може да се постигне само като се премахне чуждото робство. Но тѣ добре разбиратъ, че борбата за свобода е тежка задача, която изисква скжпи жертви и непосиленъ трудъ. Искат братски сговоръ и организация. И просвѣта.

Започната е тайна борба за народна свобода. Панагюрище става срѣдище на четвърти революционенъ окръгъ. Начело на движението застава копривщенецътъ *Гаврилъ Хълтевъ*, известенъ подъ чуждото име *Георги Бенковски*. Лицето, което е носѣло името Бенковски, нѣма нищо общо съ Панагюрското въстание. Той билъ полски патриотъ, пратенъ отъ руското царско правителство на заточение въ островъ Сахалинъ (въ Великия океанъ). Антонъ, а не Георги, успѣлъ да избѣга презъ Япония въ Турция и отстѣпилъ паспорта си на българина Стоянъ Заимовъ. Последниятъ отъ своя страна го предалъ на нашия *Гаврилъ Хълтевъ*, който започ-